

ВАРНАНСКИ ОБЩИНСКИ ВЕСТНИКЪ

ИЗДАВА ВАРНЕНСКАТА ГРАДСКА ОБЩИНА
Излиза всеки Петък

Абонаментъ:		Всичко що се отнася до вестника да се изпраща до кметството — Варна.	Обявления:	
За година	55 лв.		Официални по 2 лв. на кв. сант.	
За 6 месеца	30 лв.		търговски по споразумение.	
Броя 1 лв.		Редакцията: Общинското управление, секретарията.		Броя 1 лв.

Д. ПОПОВЪ

Финансовото състояние на Варненската община през последните години и нуждата от финансова статистика

Финансовото състояние на общините напоследък създаде особен интерес и загриженост на държавата. Недостатъчните постъпления по общинските приходи спъват правилния развой на общините във всяко отношение. Като резултат от загрижеността на държавата към бедственото състояние на общините е и голмата конференция която заседава в София на 19 и 20 ноември м. г. по облекчаване положението им.

Варненската община и тя не прави изключение от общото финансово състояние в което се намират другите общини. Това се дължи до голяма степен и на общата финансова криза, която спъва реализирането на бюджетите. Обаче за лошото финансово положение на общината влияят и други фактори, които до колкото ми позволяват данните с които разполагам ще се помъча да ги посоча. Няма да посочвам нуждата от една финансова статистика, която би тръгвало да се води за да може да се схване истинското финансово състояние на общината през последните години, а няколко примера, които ще дам за да посоча какъ се създаде днешното положение и какъ се развива по настоящемъ, ще

потвърдят голтото значение на такава статистика.

Два источника сж които могат да послужат за ориентировка въ финансовата политика и финансовото състояние на общината, за дадена финансова година: общинският бюджет и главния отчетъ.

До като общинския бюджетъ изразява финансовата политика на общинския съветъ — респективно на постоянното присъствие, то главния отчетъ е единствения неуспоримъ източникъ на доказателства за финансовото състояние на общината за съответната година. Той посочва още и до каква степен е била преведена политиката изразена въ бюджета за съответната година.

Финансовата пъкъ статистика, която се гради върху данните, които ни даватъ бюджетите и отчетите за няколко години посредъ, ще ни посочи освенъ произхода на днешните задължения на общината, които сж изразъ на лошъ планъ на провеждане защитената въ бюджетите политика, но тя ще ни посочи грешките които тръбва да

се избягват при упражняване на бюджетитъ и планитъ по които ще тръбва да стават разходите по даденъ бюджетъ. Че това е така показва следната,

Сравнителна таблица.

За дълговетъ на общината, които тръбвало да бъдат изплатени презъ 1929, 1930 и 1931 бюджетни години.

Бюджетна година	Останали неизплатени платежни заповѣди, които се изплащатъ отъ недобори (чл 379)	Постъпнали недобори	Изплатени пл. заповѣди за сметка на сключени бюджети.	СТАРИ ДЪЛГОВЕ	
				Предвидено за изплащане	Изплатено
1929/1930	5,645,674	5,241,353	108,754	8,799,600	1,254,500
1930/1931	8,535,009	2,303,997	878,896	11,926,553	1,473,952
1931/1932	4,019,275	4,147,655	3,216,556	6,282,950	1,074,638

Настоящата таблица показва, че старитъ дългове, които се придвиждатъ да бъдат изплатени по съответнитъ бюджети не сж биле изплатени, напълно а отъ година на година нарастватъ, тъй напримъръ:

1) Презъ 1929 год. сж останали неизплатени пл. заповѣди на обща сума 5,645,674 лв., които съгласно чл. 379 и 380 на правилника за градскитъ общини е следвало да бъдат изплатени презъ следующето бюджетно упражнение, отъ недоборитъ, които сж постъпили презъ 1930/1931 год. на обща сума 2,303,997 лв. Отъ цялата сума 5,645,674 лева е била изплатена едва 878,896 лева, като останалата 4,766,778 лева, тъй като вече не може да бъде разходвана по тоя начинъ въ следующето бюджетно упражнение, следва да се предвиди вече като старъ дълъгъ, за което сж нуждни кредити, а това обстоятелство замъжирва новия бюджетъ съ едно значително разходно перо, когато тъй чл. 379 отъ правилника за гр. общини би облекчилъ значително изплащането на тия дългове произходящи отъ неизплатенитъ платежни заповѣди презъ 1929 год., още презъ 1930/31 год.

2) Презъ сжщата 1929/30 год. е билъ предвиденъ като старъ дълъгъ по бюджета кредитъ 8,799,600 лева отъ която сума е била изплатена едва 1,254,500 лева, а останалата 7,545,100 лева, като неизплатени заедно съ сумата по т. 1. лева 4,766,778 обременява още повече дълговетъ за следующитъ бюджетни упражнения.

Явно е, че ако се спазва точно чл 379, щото изплащането на дълговетъ произходящи отъ неизплатенитъ пл. заповѣди да става отъ недоборитъ постъпили презъ следующето бюджетно упражнение въ размъръ на постъпленията по тяхъ, то значително би се намалила цифрата на задълженията на общината, които за да бъдат изплатени лягатъ въ тежестъ на следнитъ бюджети.

По отчета за 1929/1930 год. се вижда, че отъ останалитъ неизплатени платежни заповѣди по голъмата частъ отъ тяхъ сж за заплатитъ на общинскитъ служители презъ сжщата финансова година на обща сума 4,481,511, които поради малкото постъпления отъ недоборитъ и невнесенитъ имъ своевременно пенсионни удържки не можеха да бъдат изписани въ разходъ още презъ следующето упражнение, а по бюджета за 1931/1932 год., следваше да бъдат предвидени като старъ дълъгъ, обаче и то не е станало, а чакъ сега въ бюджета за 1932/1933 год. замъжирватъ едно голъмо перо отъ кредита по § 35 на бюджета и то само за оформяване, тъй като фактически по тия заплати не се дължи нищо.

За изписването на тия заплати въ разходъ е нужно едно приходно салдо въ размъръ на цифрата имъ, което и действително ще се намери не въ наличностъ, а за сметка на извършени но не оформени разходи, — аванси по заплати и пр.

Следва.

ОБЯСНИТЕЛНИ БЕЛЕЖКИ

за лицата и мѣстноститѣ на които се именуватъ улицитѣ на градъ Варна.

Продължение отъ брой 298—296

16. Балчикъ

Околийски градъ въ поробена отъ Ромъния Добруджа на брѣга на Черно море, главното пристанище на южна Добруджа съ чисто българско население.

17. Батакъ

Село въ политѣ на Родопитѣ, жителитѣ на което бѣха изклани (около 1800 души мъже, жени и деца) взели участие въ възстанието презъ 1876 г. и обърнато на пепелище.

18. Баучеръ

Голѣмъ българофилъ, кореспондентъ на английски вестници, на които е давалъ благоприятни сведения за България. Починалъ въ България и погребенъ въ Рилския манастиръ.

19. Бачо Киро

Киро Петровъ. Дългогодишенъ учителъ въ с. Бѣла Църква — Търновско. Участвувалъ въ четата на Попъ Харитонъ 1876 г., който се би 9 дни въ Дръновския манастиръ. При разбиването на манастира отъ Фавлж паша, Бачо Киро успѣлъ да си отвори пътъ презъ турскитѣ пълчища и избѣгалъ въ родното си село Бѣла Църква, ала селскитѣ първенци сж го принудили да се предаде и турцитѣ сж го обѣсили въ Търново.

20. Ъдинъ

Старото име на гр. Видинъ. Извѣстенъ въ старата ни история като столиченъ градъ на II-то Западно Българско Царство презъ царуването на Шишмановци.

ИЗЪ ОБЩИНСКИЯ СЪВЕТЪ

Заседание на 12. I 1933 г. 4:40 часа следъ обѣдъ (продължение отъ бр. 298-299)

Решение 5-то

Кмета А. Брусевъ. Г-да общ. съветници, съгласно дневния редъ слагамъ на обсъждане въпроса за комисарството по прехраната, по който се повдигна тъй голѣмъ шумъ.

Три сж начинитѣ за уреждане на този въпросъ: 1) За сжществуването му, 2) за закриването му, като цѣлата му функция мине направо къмъ общината и 3) за реорганизирането му, като се направятъ известни съкращения, за да може съ минимални разходи да се добиятъ максимални приходи.

По тоя поводъ бѣ назначена комисия която да провери смѣткитѣ на комисарството, която е завършила работата си и ще ни докладва протокола си.

Постоянното присѣствие въ редъ заседания и следъ дълги разисквания по въпроса се спря на базата на едно коренно преустройство въ тази смисълъ.

Обекта на комисарството сж: градинитѣ, гората и нивитѣ.

Ние следъ дълги размени на мисли, доходме до заключение, че гората ще следва да

се експлоатира непосредствено отъ общината, за да не се водятъ две каси, а една.

По отношение на нивитѣ сме на мнение да се отдаватъ подъ наемъ, като известна частъ отъ тѣхъ се използватъ отъ общината за добиване фуражъ за общинския добитъкъ.

По отношение на градинитѣ сме на мнение да се използватъ по системата на съгласенията или тъй наречената драмова смѣтка, за да можемъ да ги запазимъ поне въ това имъ положение, защото ако ги отдаваме подъ наемъ ще бждатъ истощени и следъ нѣколко години нѣма да имаме градини. За начина на използването имъ ще трѣбва да се назначи пакъ една комисия, която да обмисли по какъвъ начинъ и какъ трѣбва да се използватъ.

За бждаше единственъ комисаръ споредъ закона си остава кмета, но понеже азъ съмъ притрупанъ съ много работа, моля да бжде назначенъ единъ отъ помощницитѣ ми, което закона позволява.

Нека не се смѣта, че ние държиме много

на комисарството и се обсъжда спокойно въпроса.

Това е моя кратък докладъ.

Преди разискването моля г-нъ Антонъ Янковъ да докладва протокола на комисията.

Общ. съветникъ Антонъ Янковъ. Възложихте ни да проверимъ приходитѣ и разходите на комисарството за последнитѣ нѣколко години. Ние изпълнихме тая задача и сега ще Ви докладваме намереното.

Общ. Съветникъ Ст. Савовъ: Въпроса, който е сложенъ за разглеждане е отъ грамадно значение, за общината и азъ съжелявамъ, че се закъсне съ разрешаването му, отъ което общината претърпя маса загуби.

Заявявамъ Ви искрено, че когато повдигнаха този въпросъ не изхождахъ отъ никакво партийно гледище, а чисто да изпълня единъ граждански дългъ, защото бѣхъ убеденъ, че общината търпи, голѣми загуби отъ комисарството.

Азъ на времето настоявахъ да се създадѣтъ градинитѣ, но тогава положението бѣ друго. Необходимо бѣ да излеземъ съ свои зарзаватъ на пазаря, за да уреголираме цената му.

И когато днесъ искаме да се закрие комисарството и премахнатъ градинитѣ, това го правимъ защото средно ние имаме годишно чиста загуба отъ тѣхъ около 1, 200, 000 лв. Ние обработваме една площъ отъ около 1000 декара, отъ които около 300-400, които ако отдадемъ подъ наемъ по 300-400 лева декара ще добиемъ единъ доходъ отъ около 200,000 лева, който прибавенъ къмъ загубата ще излезе, че ще спасимъ общинската каса отъ една загуба надъ единъ милионъ лева, отъ която Варненското гражданство, като се пресмѣтне добивания зарзаватъ и ползата отъ него, печели около 120-130 хил. лева. Ето защо азъ смѣтамъ, че този начинъ на експлоатирането имъ е вредно за общината и не бива да продължи повече.

Сега се явява въпросъ, какъ трѣбва да се експлоатира гората. По този въпросъ азъ смѣтамъ че не ще има две мнения и че тя ще трѣбва да се използва както по-рано по търгъ. Нищо не може да попречи на правилното ѝ използване, щомъ на време се отдаде на търгъ. Решението до което е дошло постояното присѣствие е правилно и Вие ще видите, че още отъ първата година ще имате единъ приходъ надъ 1 1/2 мил. лева и ще можемъ много повече да подпомогнемъ беднитѣ. Не е зле общината и училищата да се отопляватъ съ въглища, защото по тая начинъ ще увеличимъ още повече приходитѣ.

По отношение на нивитѣ намирамъ, че използването на известна частъ отъ тѣхъ за добива фуражъ е уместно, но при тия цени на зърненитѣ произведения да се използватъ за произвеждане на ечмикъ е безсмислено. Така, че ние ще трѣбва да се откажемъ отъ тая идея, а да ги използваме за фуражъ, разходите по който сж много малки, като освенъ това може да се използва и общинския добитъкъ, па ако щете и пожарната команда, а останалитѣ да се отдаватъ подъ наемъ. Следователно азъ смѣтамъ, че и този въпросъ се разрешава благополучно.

Остава значи третия въпросъ — по какъвъ начинъ ще експлоатираме градинитѣ.

Г-нъ Кмета препорѣчва системата на съгласенията или тѣй наречената драмова система, но ще ми позволите да кажа, че менъ ми се вижда малко неясенъ тоя начинъ на използване.

Антонъ Янковъ: И менъ ми е неясенъ.

Ст. Савовъ: Споредъ предложението на г. Кмета това ще бжде едно коопериране, а именно: Наема се градината отъ известно число хора и всѣки отъ тѣхъ получава съответната печалба споредъ вложения си трудъ, като предварително тя — печалбата се дѣли на драмове.

Тоя начинъ е действително добъръ, но азъ смѣтамъ, че и съ него нѣма да добиемъ резултати, защото при днешния напливъ на градинари на които не се разрешава да заминаватъ задъ границата, производството ще се увеличи твърде много и ще конкуриратъ нашитѣ градини.

Споредъ менъ, Вие ще дадете земята и инвентаря, но освенъ това струва ми се, че ще трѣбва да се даде и известенъ капиталъ, защото тия хора ще трѣбва да се подържатъ до като почнатъ да продаватъ и се издържатъ сами и тѣкмо за това азъ смѣтамъ, че ще трѣбва да ликвидираме съ тия градини по начинъ да не излезе нито единъ левъ отъ общинската каса, но тѣй или инѣкъ тѣ трѣбва да се обработватъ.

При това положение смѣтамъ, че ако вземемъ още тая вечеръ решение въ една или друга смисълъ ще бжде много прибързано и рискувано и за да не попаднемъ въ нѣкоя грѣшка намирамъ, че е необходимо да се назначи една комисия, която съвмѣстно съ постояното присѣствие да обсъди този въпросъ и следъ това да се занимаемъ съ него и се произнесемъ по правилно.

Жеко Желябовъ: Конкретно г. Савовъ.

Ст. Савовъ: Това е само едно мнение,

което ще се развие при обсъждане по нашироко този въпросъ.

Въ заключение казвамъ, че се присъединявамъ къмъ мнението на постоянното присутствие относно гората и нивитѣ, за градинитѣ моля да се назначи исканата комисия за да можемъ по-пралилно да се произнесемъ.

Общ. съветникъ Ан. Янковъ: Когато бѣхме насреща ние искахме закриването на комисарството, обаче тогава г. Поповъ се противопостави, като каза, че нѣма кому да се възложатъ функциитѣ му.

Обекта на комисарството се разпредѣля на три: гората, градинитѣ и нивитѣ, а относно функциитѣ си, има законъ, който урегулирва това положение.

Гората въ насъ играе една специална задача, защото посредствомъ нея и дървата които доставя Популярната банка, се урегулирватъ ценитѣ на дървата въ частнитѣ складове. Следователно това положение ще трѣбва да се запази, но щомъ като то бѣде отнето отъ обекта на комисарството, явява се въпроса, какво ще трѣбва да се прави съ градинитѣ които оставатъ сами да се издържатъ.

Вѣрно е, че препоръчаната система на пакове е имала добри успѣхи въ насъ и странство, защото по тоя начинъ всѣки се стреми да вложи повече трудъ, за да може да извлече повече облаги, обаче въ такъвъ случай нормировката е неприближима, защото тия които работятъ ще искатъ производството имъ да се продава свободно на пазара.

Жеко Желябовъ: Какъвъ наемъ ще получимъ.

Антонъ Янковъ: Най-малко 200—300 лева на декаръ.

Жеко Желябовъ: Значи 80—90 хил. лева. За толкова пари има ли смисълъ да се развалятъ градинитѣ и инвентара.

Антонъ Янковъ: Тѣй или инакъ азъ смѣтамъ, че е направено крачка напредъ, но радикално не е разрешенъ още въпроса и за сега не може да се разреши, защото е късно.

Общ. съветникъ Дим. Янакиевъ: Така сложенъ въпроса азъ не можахъ да разбера дали става въпросъ за закриване на комисарството или за начина на използването на имотитѣ му. Менъ не ме интересува ползата, която ще има общината отъ закриването на комисарството, а социалния въпросъ и въ зависимост отъ това да се разреши дали да съществува то въ тая си форма или да се преобрази. Азъ също така не можахъ да разбера и не знамъ дали и Вие схванахте, като

какъ съществува комисарството — дали като отдѣленъ институтъ или като отдѣление на общината, защото Вие виждате какъ паритѣ се сменятъ ту въ една ту въ друга каса и въ такъвъ случай мисля, че нѣма смисълъ да става въпросъ за закриването на едната каса, защото фактически тя е една.

Този въпросъ не е отъ значение, а е отъ значение социалния въпросъ — дали това комисарство принася известна полза на гражданството или не и тогава да видимъ дали да съществува то или не. Подчерта се че градинитѣ носели загуба. Та кое обществено предприятие не носи загуби. При частнитѣ предприятия целта е да добиватъ все повече и повече доходи и дали тѣ ще бждатъ въ ущърбъ на широкитѣ народни маси това тѣхъ не ги интересува. Ето този е той социалния въпросъ, който трѣбва да ни обърне вниманието. Днешния общественъ строй обаче, има въ основата си спекулата, която ще се премахне, когато се смени строя.

По отношение на гората всички почти сж съгласни да се използва отъ общината и ние бихме се съгласили, ако действително то се използва непосредствено отъ общината, но ако се даде на предприемачъ нѣма да се постигне целта за урегулирване цената на дървата и подпомагане на беднитѣ. Вие виждате сега, че при разваляне на времето ценитѣ на дървата се покачватъ и тъкмо за това ние трѣбва да се замислимъ и решимъ по какъвъ начинъ да използваме гората за да можемъ да предотвратимъ това зло.

Нивитѣ, защо да не може и отъ тѣхъ да изпозлува общината, а да ги дава на предприемачъ.

П. Кмета Г. Трайковъ: Нѣма смисълъ, защото нѣма да имаме никаква смѣтка.

Дим. Янакиевъ: Споредъ вашата система така е, защото Вие гледате да облагодетелствувате шепа хора и да охранвате партизани.

Въ заключение нашата група предлага всички общински имоти да бждатъ концентрирани въ ржцетѣ на общината и използвани непосредствено отъ нея, а ако искате да имате приходи приложете препоръчаната Ви отъ насъ система на прогресивното облагане.

Общ. съветникъ Н. Поповъ: Въпроса за закриване на комисарството е свързанъ и съ въпроса за използване на имотитѣ му. Ако Вие смѣтате да оставите една частъ отъ тѣхъ за експлоатиране отъ него, тогава бесмислено е да се говори за закриванято му.

По отношение използването на гората, ще говоримъ тогава, когато му дойде времето, а за сега ще трѣбва да решимъ само, че експлоатирането ѝ ще става отъ общината, но нека Ви обърна вниманието върху единъ важенъ въпросъ, а той е, че ако смѣтате да използвате гората по сжщия начинъ, не ще можете, защото комисарството като търговско стопанско предприятие лесно я отдаваше на предприемачъ ѝ уреждаше въпроса за експлоатирането ѝ, но откъсне ли се отъ него, ние вече настѣпваме въ закона за Б. О. П. и ще се натъкнемъ на мжчнотии, но това е въпросъ на бъдещето и когато му дойде реда тогава ще мислимъ какво да правимъ.

Сега въпроса е следния: ако отдѣлимъ гората както каза и г. Янковъ, какво ще правимъ съ градинитѣ — съ какво ще се издържатъ. Ако решимъ да ги оставимъ къмъ комисарството нѣма смисълъ, защото нѣма съ какво да се издържатъ.

Споредъ менъ, ако искаме да бждемъ на чисто по този въпросъ ще трѣбва да вземемъ решение за отдаването имъ подъ наемъ, иначе нѣма изходъ отъ това положение, защото предлаганата ни система е неприложима.

Каква целъ преследвате съ това обработване на градинитѣ.

Кмета: За създаване повече производство и запазване инвентара.

Никола Поповъ: До сега не сме имали печалба отъ тѣхъ и крайната целъ е била да се урегулирватъ ценитѣ. Съ тоя начинъ сжщата целъ ли преследвате. Ако действително преследвате сжщата целъ, азъ Ви казвамъ, че сте на погрѣшенъ пътъ, защото бждете увѣрени, че работника който ще се стреми да добие по добри печалби, ще Ви кажа, че не е съгласенъ и нѣма да Ви позволи да разполагате съ неговия трудъ. Тая система бѣше и по-рано и азъ я премахнахъ, защото една година трѣбваше да плащамъ 90,000 лева на работницитѣ. Господа, тая система е най-лошата за едно обществено учреждение. Тя е приложима само въ частнитѣ предприятия.

Имайки задача да нормирате ценитѣ на зеленчука, ние при тая система осакатяваме тая целъ, защото Вие ще поставите хора, чийто интереси нѣма да позволятъ никакво намаление.

Вие искате да обработвате градинитѣ на паюве. Много пжти се е повдигналъ този въпросъ, обаче той е неприложимъ, защото питамъ Ви азъ, колко часа ще работятъ тия работници. Другъ е въпроса ако тѣ се испол-

зуватъ отъ частно предприятие, но ние сме обществено учреждение и бждете увѣрени, че още на следния денъ ще се повдигне въпроса за работното имъ време. Нека държимъ смѣтка за всички въпроси и да признаемъ, че тѣ сж неизбежни и че ще трѣбва да се подчинимъ на тѣхъ. Та когато ще искате да приемете тая система, ще следва да си зададете въпроса за целта, която се преследва, която при това положение нѣма да се постигне и толкова колкото се постига сега, защото тия външни хора нѣма да държатъ смѣтка за целта Ви, а ще искатъ печалби, каквито бждете сигурни още отъ сега, че нѣма да има и че ще трѣбва да имъ плащате, както това бѣ въ мое време.

п. Кмета Ч. Юрдановъ: Ами частнитѣ градини, какъ изкарватъ.

Никола Поповъ: Въ тѣхъ нѣма 8 часовъ работенъ денъ и целъ за намаление цената на зарзавата, а се силятъ по всѣкакъвъ начинъ къмъ печалби.

По-нататкъ казахъ, че целта нѣма да бжде постигната, а напротивъ осакатена. Но освенъ това азъ питамъ, има ли смисълъ да се нормира цената на зеленчука днесъ, когато при тоя напливъ на зарзаватъ е абсурдъ да се мисли за нѣкаква нормировка и че ние ще можемъ съ тия наши градини да урегулируваме цената. Ако нѣкога се наложи обработването на градинитѣ отъ общественъ интересъ, днесъ такъвъ интересъ нѣма.

Другото листо: Оправдава ли се нѣкакъвъ социаленъ интересъ да конкурираме нашитѣ градинари. Та кои производители ще конкурираме — не ли нашитѣ градинари. Е, има ли смисълъ тогава да обработваме нашитѣ градини.

Въ този критически моментъ за нашето земледѣлие, градинарство и лозарство, нѣма смисълъ да обработваме, каквито и да биле градини. Експлоатация става само съ ранния зеленчукъ, които ние и безъ това не можемъ да конкурираме. Споредъ менъ следователно нѣма никаква смисълъ да се обработватъ градинитѣ. Г. Желябовъ каза, какво ще правимъ съ инвентара. Много просто. Ще използваме онова което ни трѣбва, а другото ще продадемъ, щомъ искате да ликвидираме съ едно предприятие, което ни носи загуби. Да не Ви се вижда чудно, че следъ като сме работили тия градини повече отъ 10 години, какъ ще ги закриемъ. Много просто щомъ ни носятъ загуби, то ще ги зарежимъ и се простимъ съ тѣхъ.

Въ заключение заявявамъ, че по отноше-

ние на гората и градинитѣ съмъ съгласенъ съ предложението на постоянното присъствие, а по отношение на градинитѣ подържамъ, че най рационално ще бжде тѣ да бждатъ отдавани подж наемъ.

Кмета: Понеже времето е напреднало, моля да се отложи заседанието за утре, когато ще продължимъ разискванията.

Общинския Съветъ,

Реши:

Отлага заседанието си за утре—13 януарий 1933 г. 3 часа сл. обѣдъ за продължаване разискванията по комисарството по храната и разглеждане останалитѣ неразгледани въпроси поставени на дневенъ редъ.

Заседанието се вдигна въ 8 часа вечерята. Следватъ подписитѣ на присъствувалитѣ общ. съветници.

Решение 6-то

1) Измѣня чл. 6 отъ поемнитѣ условия за литографиране на 6,000 екземпляри отъ плана гр. Варна по отношение срока за доставянето имъ, който се увеличава отъ 1 на 2 месеца.

2) При това положение да се продължи спазаряването съ спазване на останалитѣ положения по поемнитѣ условия, които си оставатъ сжщи.

Решение 7-мо

Одобрява спазаряването произведено на 30 ноември 1932 год. за наемане зданието на наследницитѣ на Шукри бей находящо се въ гр. Варна ул. „Царъ Симеонъ“ състоящо се отъ 19 стаи за помещение на общинския майчинъ домъ, срещу годишенъ наемъ 50,000 лв. плусъ такситѣ за вода, каналъ, смѣтъ и електричество, което остава за смѣтка на общината.

Решение 8-мо

Не уважава искането на командиря на 8 п. дружина изразено въ писмото му № 6451 отъ 29 XII м. г. за отпущане салона на общинския театъръ, понеже съвета е приелъ вече да не се отпуща сжщия никому.

Решение 9-то

Назначава комисия отъ общинскитѣ съветници Ян. Янковъ и Хр. Теохаровъ, н-ка на Вод. отдѣление, Инж. х. Стояновъ и еднолице отъ Търгов. камара посочено отъ тая послед-

ната подъ председателството на п. Кмета Софр. Георгиевъ, която да изпълни решението на съвета № 32/439 отъ 10 XII 31 г. и взетия си протоколъ внесе въ общинския съветъ за вземане съответното решение.

Решение 10-то

Да се изплати отъ общинската каса на варненския жителъ Алек. Кръстевъ 2,000 лв. като подаръкъ отъ страна на общината по случай 25 годишния му юбилей, като композиторъ и дирегентъ при Варн. Съборна църква.

Решение 11-то

Да се повърнатъ отъ общинската каса следнитѣ суми внесени неправилно въ сжщата.

1) На кап. В. Н. Василевъ 3600 лв. внесени срещу кв. № 41245 — 41946 отъ 4 X. 1932 година.

2) На Аведисъ Сербилиянъ 600 лв. внесени срещу патентъ № 33/11 IV 32 год.

3) На бившето Варнен. Акц. Д-во „Симеонъ Генчевъ и братя“ — 7312 по смѣтка № 540.

Решение 12.

Да се изплатятъ за фонда пожарно дѣло 526,000 лева за следнитѣ цели:

1) Купуване 500 метра черва.

2) Купуване 8 чифта каучукови ботуши.

3) Ремонтиране пожарнитѣ автомобили.

4) Доставка една тритонна камионетка.

5) Купуване 4 коня.

6) Изплащане останалия дългъ на д-во „Фиятъ“.

7) Построяване миални за измиване на помпи и пр.

Решение 13-то

Изплащане сумата 880 лева на техника Павелъ Херманъ по ржководството за настилане на нѣкои улици съ препаратъ „Битумулсъ“.

Решение 14-то

Отпущане на разни помощи на нуждающитѣ се варненски жители.

Решение 15-то

Отпущане по 1 тонъ дърва на Д-во „Инвалидъ“ и руската църква „Св. Атанасъ“.

Решение 16-то

Отпущане 10000 лева въ продукти на турската училищна трапезария.

Следва.

ТЕЛЕГРАМИ

Подадена отъ София на 13 януари 1933 г.

Приета въ Варна на 13 януари

До Окръжнитѣ Управители въ Царството ПРОКЛАМАЦИЯ

къмъ Нашия Възлюбенъ Народъ

Днесъ 13 януарий 1933 година въ 9 часа и 45 минути въ Нашия дворецъ въ София Нейно Величество Царица Иоана Княгиня Савойска Наша Августейша съпруга съ Божията милость благополучно се освободи и роди отъ роче отъ женски полъ, една Българска Княгиня. Като обявяваме на Нашия възлюбенъ народъ това щастливо за нашия домъ събитие призоваваме Нашитѣ съотечественици да внесатъ заедно съ насъ топли молитви къмъ Всевишния да пази и закрипа Нашата дъщеря и да дава здраве и щастие и я надели съ добродетели, съ които да краси Царския Домъ и Отечество.

Издадена въ Нашия Дворецъ въ София на 13 януари 1933 г.

На първообраза съ собствената на Негово Величество рѣка написано

Борисъ III.

Министъръ-Председателъ, Министъръ на Външитѣ Работи и на Изповѣданията и управляющъ Министерството на Правосъдието Н. Мушановъ, Министъръ на Вътрешнитѣ Работи и Народното Здраве Д-ръ Ал. Гиргиновъ, Министъръ на финанситѣ Ст. Стефановъ, Министъръ на Търговията, Промышлеността и Труда и управляющъ Министерството на Просвѣщението Д. Гичевъ, Министъръ на Земледѣлието и Държавнитѣ имоти К. Муравиевъ, Министъръ на Обществениитѣ Сгради, Пѣтища и Благоустройство В. Димовъ, Министъръ на Желѣзницитѣ, Пошитѣ и Телеграфитѣ Ст. Костурковъ.

Подадена въ София на 16. I. 1933 година.

Приета въ Варна на 16. I. 1933 година

ТВ. БЪРЗО.

ОКРЪЖНИТѣ УПРАВИТЕЛИ ВЪ ЦАРСТВОТО

Вчера Недѣля 15 януарий 10 часа сутринята въ Дворцовия параклисъ се извърши въ присѣдствието на Н. В. Царя Свѣтото кръщение и миропомазване на новородената Българска Княгиня, на която се даде името МАРИЯ-ЛУИЗА. Обрядътъ се извърши отъ Високопрѣосвещения Софийски Митрополитъ г. г. Стефанъ при възприемникъ Александъръ Малиновъ въ качеството му на Председателъ на Народното Събрание. Присѣдствуваха още Министъръ Председателя съ министритѣ и други поканени лица.

Министъръ: Д-ръ Гиргиновъ.

Височайша благодарность.

По случай рождението на първата ни рожба, Нейно Царско Височество Княгиня Мария-Луиза, Царицата и азъ получихме отъ гражданството изъ цѣлото Царство, отъ държавни и общински учреждения, както и отъ дружества и корпорации, многобройни телеграфически и писмени честитки и приветствия.

Този изразъ на народна обичъ и преданость преизпълня сърдцата ни съ дълбока и истинска радость, защото това е за насъ едно ново доказателство за неразривната сплотеность между нашето семейство и народа.

На всички Царицата и азъ изказваме нашата отъ все сърдце благодарность, убедени, че изблика на тия радостни чувства нѣма да спре никого отъ насъ да работимъ, съ Божията помощ и въ родолюбиво единение, за благо на нашата мила България.

Дворецъ София, 19 януарий 1933 година.

Борисъ III.

София — Двореца

Негово Величество Царъ Борисъ III.

Отъ името на Варненското гражданство и отъ мое име изказваме на Нейно и Ваше Величества голѣмата си радость за ошастливяването Ви съ наследница и молимъ Всевишния да дарува животъ и здраве Вамъ и на малката Българска Княгиня.

Кметъ: Брусевъ.

На стр. 89 съ дата 6. XII. 1868 г. е помѣстено копие отъ писмото до Видинската българска община. Ето съдържанието му:

„На 7-ий Маѣж настоящата година, Ви писахме въ което Ви казахме, за проводѣни-тъ отъ тукашнѣй Мютесаряфиликъ чрезъ Русчюкъ, Јови Петрувъ, Нену Јовювъ и Димитръ Танасовъ, които сж отъ тукашнѣй санджакъ Балчишко окружіе село Гаргалжкъ“.

„Тѣхъ зачото Ги осждихж погрѣшно, безъ да иматъ нито най-малкѣтъ винаж: — По таѣж пречинѣж тукашната Българска Община Ви моли тогава да се постараетъ въ името Божіе до колкото е възможно да ги избвигѣ, или съвсѣмъ или поне да помолитъ отъ Наша и Ваша странж Негово Вѣсочество Азисъ Паша да ги остави подъ Поручителство да ходиятъ свободно; нъ като не знаемъ кое отъ двѣтъ стѣ издѣйствозали за това днеска идватъ за въ градъ-тъ Ви Негово Благородіе Г-нъ Халилаа и Г-нъ Георги братъ имъ, които ще ся представятъ предъ Н. В. Азисъ Паша, за да го молжтъ да ги съвсѣмъ освободи и си додъ-тъ при децата и женитъ; Прочие Вѣ молимъ отъ странж на сичкото тукашно население, имајгѣ добринѣжъ за Бога да подѣйствозајте предъ тамошнѣйгѣ народни Представители гдѣто да ся усвободъ-тъ съвсѣмъ. Зачото нѣматъ ви на никаква.

Увѣрени на Патриотическитѣ Ви чувства че ще спомогнитѣ, бжрземе да Ви изразимъ благодареніето си и Признательность-тж“

На стр. 90—93 съ дата 6. XII. с. г., е помѣстено копие отъ писмото до Добре Константиновъ въ Видинъ. Ето съдържанието му:

„Преди 9 мѣсяца ся проводихж отъ тукашнѣй Мютесаряфликъ чрезъ Русчюкъ за въ градъ Ви трима души осждѣни за въ затворъ челоѣци, на имя Јови Петрувъ, Нену Јовувъ и Димитръ Танасовъ, които сж отъ тукашнѣй Санджакъ Балчишко окружіе селу Гаргалжкъ. Тѣхъ Ги усждихж на Правда Божія, безъ да иматъ никоя погрѣшка; Заради това временно писахме до тукашната Българска общинѣж, която молихме да ся представи чрезъ Представителитѣ си предъ Негово Височество Азисъ Паша, когото да молжтъ да ги съвсѣмъ освободи за Бога, зачото рѣченни-тъ хора на правда ся проводихж съ погрѣшкж: Ако ли напротивъ е невъзможно, то да ги взематъ подъ Поручителство и ги оставатъ да ходжтъ свободно, нъ незнаемъ кое сж сторили! Обаче ся научихж селянитѣ Турци и Българи: че, и до сега бѣле запрени, както и отъ тѣхъ Единѣй бѣлъ сж поминжлъ.

Заради тва отъ странж идватъ днеска за градъ-тъ Ви Негово благородіе Г-нъ Халилаа и Г-нъ Георги, които ще сж представятъ на Н. В. Азисъ Паша; И тѣй Ви молимъ, както и отъ цѣлата общинѣж, съдружно съ рѣченни-тъ, спомогнетъ на тѣя окаяни гдѣто да ся усвободъ-тъ съвсѣмъ. Зачото нѣматъ вина никаква.

Увѣрени на Патриотическитѣ Ви чувства че ще спомогнитѣ, бжрземе да Ви изразимъ благодареніето си и Признательность-тж“.

На страница 91, съ същата дата, е помѣстено копие отъ писмото до Г. Илічъо Ефенди въ Видинъ. Ето съдържанието му:

„Преди 7 мѣсяца писахме до Главното Ваше общество, въ което ги молихме да подѣйствозаватъ, да освободятъ тримата отъ тука проводяни за въ затворъ, въ градъ-тъ Ви, които погрѣшно и не винно ся проводихж; Тѣ сж отъ тукашна кѣза селу Гаргалжкъ, на имя Уовчу Петрувъ, Ненчу Јовювъ и Димитръ Танасовъ, за които ся научихме: че, единѣй ся потанжлъ и другитѣ стоиятъ и до сега запрени. Прочее днеска идватъ за градъ-тъ Ви Негово благородіе Г-нъ Халилаа и Г-нъ Георги, които ще ся представятъ предъ Негово Благородіе и Височество Азисъ Паша, Ви молимъ и Ваше благородіе съдружно подѣйствозаватъ да ся съвсѣмъ освободятъ тѣ хора, зачото сж невинни въ тоѣж случай е язжкъ за дѣцата и женитѣ имъ. —

Увѣрени на Любородіето Ви и стараніяга Ви искрѣнни бжрземе да Ви изезимъ благодареніе чи и признательность—тия“.

На стр. 94 съ дата 7 XI, 1868 г., е помѣстено копие отъ писмото до Г-да Узунъ Недіо, Петре. Кара Желіо, вѣлїе, Балтаджи Петре, Михо, Маркіо и Косіо съ други комшии въ Козлуджа. Ето съдържанието му:

„На 27 септемвѣя ви писахме, въ което ви казахме за даскалчито да ви го проводимъ, но зачото и до тоя часъ не ни отговорихте, него проводихме за саталжшъ, И така днеска има друго едно македончи дошло, което ако искате да ви го проводимъ, То зачото знае и грѣцки мислимъ да е подобръ Заради тва като пріемните настоящіето нѣ приказвајте си помѣждуси селски и останети съгласни, тогава ни пишете едно писму и трѣбаа да дойдете двама хора даго вземете и отведете. То е твѣрде добро момче и врѣдно, което можите да настаните да ношува въ една кжща, зачото за да живѣе въ училището само нѣе научено: който и да го има въ кжщата си е добро за дѣцата му, които полѣсно ще ся азучатъ“.

На стр. 95, съ дата 11 XI. 1868 г., е помѣстено копие отъ писмото до Папа Станчо въ Гюнь дооду. Ето съдържанието му.

„Благодарно пріехме честното Ви отъ 10 того, въ него по заповѣдь та Ви взехме конь-тъ Ви, за когото платихме дългъ-тъ Ви гр. 39 и ханъ Парасж Гр. 154 Гр. 93, които побързайтъ да ни проведатъ. Ако ня пріемнетъ отъ Святиня му отца Константина А. Джновски“.

На стр. 96, съ дата 13 XI. с. г. е помѣстено копие отъ писмото до Господа Бърньо Чораджи и сичкы Комшій въ с. Куюджукъ. Ето съдържаннето му:

„Научихме ся зачтото за актъ на даскала и за царската верія, ся противили и не давали това което ся дължни. тѣя хора Г-нъ Горанъ, Иванъ Георгиевъ, Георги Николовъ, Дядо Петръ, Щерю Панаѳотсвъ, Теню Георгиевъ и Илія Георгісвъ; Игака като пріемните писмото ны Привикайте ги комшійски и да искате каквото длжжаты, съ добро ако не дадъ-тъ и ся пакъ противятъ: Тогава да ни пишете едно писму и да ни извѣститъ, които стоятъ Карши, а нѣя съ записе ще ги доведемъ и ще вземемъ два ката онова което длжжаты.“

Преключваме ви и два записа отъ гр. 200, за които гледайте да съберете пары-тъ съ добро, но ако ся противятъ, тогава ни пишете, за да ги искаме съ записе и да ги вземемъ“.

На стр. 97, (дата нелича добре) е помѣстено копие отъ писмото до свещеника въ Гюнь-дооду. Ето съдържанието му:

„Благодарно пріехме честното Ви отъ 12 того, въ него писаны-тъ Ви добръ проумѣхте.“

Учитель-тъотъ Чатмжта и Любовницата му заедно баща ѝ Майка ѝ и братъ ѝ, чтомъ пріемнитъ писмута ни да отидатъ въ село Чатмж и поздравя сичкы-тъ комшій, съ които заедно да ги проведатъ тука и да имъ ся види разпратъ; Ако ли ся противятъ и нещатъ съ добро да дойдатъ, то ни врѣменно извѣстети и послѣ наше званіе“.

На стр. 98, съ дата 15 XI. 1868 г., е помѣстено копие отъ писмото до Г-да Членоветъ на Българската Община въ Провадія. Ето съдържанието му:

„На 3-ый престаналаго, ви писахме въ него Ви казахме за да изпроводитъ Гна Мутевски, комуто да кажетъ че, трѣбва да дойде тука за малко едно врѣмя, защото имаме да му предложимъ нѣкой полѣзны работы. — Тва безъ друго трѣбва да сторитъ поскоро да дойде“.—

Копието отъ писмото на стр. 99 е по лотарийния въпросъ.

На стр. 100, съ дата 20 XI. с. г., е помѣстено копие отъ писмото до свещеника въ село Дерекъой. Ето съдържанието му:

„Благодарно пріехме честното Ви отъ 18 того, въ него писаны-тъ Ви добръ проумѣхте.“

„Г-нъ Стаматова синъ Диму, който е билъ сгоденъ съ г-нъ Стояновата дъщеря Вжлка и иска да сж днеска вѣнчей, не може и нѣма Воля, зачтото закона не позволява, понеже сж отъ близо роднинж; Итъй който би дѣрнжлъ да ги вѣнчей, ще бжде отговоренъ предъ църковній законъ“.

„Отець Архим Панаретъ Варненскій е по околностъ-та Провадійска, комуто днеска писахме и разправихме нарочно за тѣзи работы; Прочее да кажете на горѣвѣченъ ты да отидатъ и да намѣрятъ, та ако имъ сжщій позволи и даде воля да се вѣнчягъ, само тогава може да бжде противъ, нѣя не можемъ да позволимъ“.

На стр. 101, съ сжща дата, е помѣстено копие отъ писмото до Негово Всепреподобіе Отець Панаретъ Варнен „Въ гдѣго ся намѣрва“.

Ето съдържанието му:

„Отъ Провадіиско Дерекъой пріехме едно писму, въ което ни пише попо Захарія и иска да ся вѣнчей Г-нъ Стаматова синъ Диму съ Гжа Вжлка Стоянова, но зачтото виждаме да иматъ отъ близо родство; по тая причинж ги върнахме съ едно писму до г-нъ Попо Захарія въ него му казахме: че нема воля да ги вѣнчей, зачтото сж роднина. Обаче святиняви разпитайтъ по-добръ работата и ако законно можатъ да ся вѣнчягъ, тогава имъ позволетъ съ като имъ вземетъ отъ 5—10 лири, крѣто сж виждатъ да сж благодарны, а напротивъ, ако закона не позволява, то и гр. 10,000 да дадъ-тъ не бива. Святиня ви като глава църковна, стѣ въ пълно право да извѣршатъ онова, което водяни отъ църковнитъ закони, позволено или не“.

На стр. 102, съ сжщата дата, е помѣстено копие отъ писмото до Преподобіишій о. Константинъ въ Хадърча. Ето съдържанието му:

„Благодарно пріехме честното ви отъ 17 того, въ него писаны-тъ Ви добръ проумѣхте.—

Отець Архимандритъ като дойде въ село тови ще ви прикани за колкото желаетъ, ако ли тамъ като дойде не ся споразумѣитъ или не дойде въ селото ви, тогава като си дойде тука и ся споразумѣемъ ще ви пишамъ отъ тука.—

Г-нь Петръ вашъ ся упростиа съ жена си, желаемъ и Святиняви глѣдайте тамо да престанятъ глѣчки-тъ и раздора, който сж бѣ породилъ отъ нѣколко врѣмя на самъ. — Зашото е срамота на цѣлата фамилия и грѣхота отъ Бога, да ся прави развали помѣжду еднж фамилия, когато само за каприция ставатъ раздори". —

На стр. 103, съ сѣща дата, е помѣстено копие отъ писмото до Господа Бжрньо Чорбаджи и сичкитѣ други ком. въ с. Куюджукъ. Ето съдържанието му:

„На 18 того мѣсеца, вы писахмѣ, въ него ви казахмѣ за даскалскій хакъ и за да съберете земаиѣто на тукашната Църква отъ Гр. 200, надѣваме ся да сте ги събрали.

Сега ви молимъ като приѣмните настоящето ни да престойте колкото е възможно поскоро да съберете хакътъ на попъ Ганча, зачото знайте той е борчлия и Капаклийскитѣ чорбаджий му ся Кефилъ. Игъй зачото рѣчени е болѣнь и не можн да дойде. Затва ся проваждатъ максусъ Капаклийските чорбаджий, на които сномогнете и глѣдайте да ся наскоро събере — Той взель отъ тѣя хора само: дяда Цоня единъ шиникъ, дяда стояна 1 шиникъ, дяда Мирча 1 шиникъ, дяда велика 1 шиникъ, Желя 1 шиникъ, дяда Михаля 1 шиникъ и до дяда велика отъ комшійте му взель два шиника и други единъ отъ едного 1, сичко 9 шиника и другото стой. Молимъ пристойте да ся събере и да му разплати борчатъ",

На стр. 104, съ дата 22.XI 1868 г. е помѣстено копие отъ писмото до сжщитѣ. Ето съдържанието му:

„На 30 тоя мѣсець вы писахмѣ да глѣдате да съберете хакътъ на Попъ Ганча, то писму ся даде на Капаклийските чорбаджий, които ся надѣваме да ви са го донесли!

Г-нь Стоянъ Куюджуклията, като бѣше твърдѣ злѣ болянъ, му ся написа отъ общината сичкото земаиѣ и даваніе; И така днеска като стана по добрѣ дай Боже и съвсѣмъ да оздравя! ви молимъ като приѣмните настоящето ни Привикайте тѣя лица: Господина Доца Стояновъ, Димитра Стояновъ, Кючюкъ Михаля, Матей, Енча, Господина Ивановъ, Тодора Ивановъ, Мутафъ Ивана, Георгия Георгакивъ и Жеча, на които да кажете да дойдатъ поскоро тука предъ общината и ся погодъ-тъ, сирѣчь койго има пари, да даде и койго нѣма сенетяси да промени. — Ако вы нѣкой да не ще да дойде съ добро, спорѣдъ както вмѣ ся довольно пати писа; тогава ни отговоретѣ, ще ги гегердисамѣ съ записѣ. — Нѣ за да не

ставатъ резиль, трѣбва безъ друго да дойдатъ съ добро".

На стр. 105—106 сж помѣстени копия отъ две потъкмигелни еднообразни по съдържание за дветѣ страни. По-рано дадохмѣ изцѣло едно потъкмително (стр. 86 отъ копир. книга), но понеже настоящето се отличава по своето съдържаніе отъ първото, а тѣя потъкмителни за времето си сж били документи съ юридическо значеніе за странитѣ, то затова го привеждаме изцѣло.

Потъкмително.

Отъ една страна г-нь Петръ Д. Павловъ и отъ другж г-нь Иванъ Николовъ ся потакмихмѣ прѣдъ Главната Варненска Българска Община по слѣдующитѣ условіа:

Подиръ петъ годишното ни съдружество, като си пригледахмѣ смѣлкі тѣ, отъ едно до хиляда, днеска своеволно и благодареніето и на дветѣ страни, ся раздѣлихмѣ и не ни остана нищо да диримъ единъ отъ други; сѣка еднж страна отъ нази, ся издѣлжи до една парж. — Съ други думи Г-нь Петръ пріе отгори си сичкитѣ Вѣресій и стоки, както и всичкитѣ дълговѣ останаха само за негова сѣка, безъ да има да отговаря въ нѣщо Г-нь Иванъ Николовъ; — Тоя: Иваччу си взе напълно всичко, чото му ся стоѣши, сир.: Печалбата, за едво и Положаній му врѣменно капиталъ.

За здравинж и увѣреніе станжж двѣ подобни Писма, отъ които да държи сяка еднж по едно, което да му служи, тамъ гдѣто нужда стане.

Варнж 23 О вря 1868.

№ 18 Свидѣтелствова

Варн. Главнж Бѣлг. Община.

На стр. 107 — 113, съ дата 24 XI 1868 год., сж помѣстени копия отъ писмата до членовѣ на Българскитѣ общини въ: Хаджюлу Пазарджикъ, Провадия, Балчикъ, Османъ Пазаръ, Джумая и Разградъ, които сж еднообразни по съдържаніе. Ето съдържанието имъ:

„По заповѣдъ-тъ на главната Цариградска Община, Ви притваряме писму и двѣ боошу ы отъ словото казанно въ народната ни *Цариградска Църква*, за извѣстіе на *царското ираде*, връхъ рѣшениѣто на чаканій ни толкозь годишенъ въпросъ. Тамо както ся радвахж. сжщо и нѣя тука, бжрзамѣ да зарадваемѣ и Вѣзы. Като приѣмнитѣ настоящитѣ словото прочитѣ-ты идушій Праздникъ въ църква безъ друго.“

„Владицѣтѣ ни, зачото на святи Николай

ще служатъ пръвъ пътъ за усвободѣнието и независимостъ на Църквата ни, тъй също ще сторатъ и сички тѣ български градове; затуй въ него день безъ друга свикайтъ сичкитъ казалъски свещеници и да служатъ въ градската си църква, тоя народянь Празникъ.

Следователно да направитъ поскоро едно Тешюкюрнаме отъ цѣлата си каазъ, което ще проводи тукъ и заедно съ тукашното ще ся проводи за Царградъ. То ще стане въ градъ-тъ ви, отъ като ся подпизатъ всички-тъ граждани, ще ся подпизе и отъ най малкото село. Одаретъ мухтарскитъ Печати, Еснафскитъ Печати и сѣки койго има печатъ, както ще ся подпизатъ и по-първитъ жители. Тешекюрнамето ще стане на турскій языкъ, трѣбва да намѣритъ дебела и хубава книга, което като подпизватъ внимавайтъ та да може да остане чиста. — А какъ ще ся проводи за столицата, то е наша грижа*.

По сжщия тоя случай до „чорбаджитъ и всички комшии“ въ селата на Варненската околия, които още сж нѣмали свои енорийски свещеници, но сж признавали ведомството на Българската църква, а имено салата: Капакли (Климентово) (стр. 114, 120), Куюджукъ (стр. 115, 119), Кумлуджа (Крумово) (стр. 116, 121), Суджасъ кьой (стр. 118, 122), Орѣхово и Кара Хюсеинъ (нѣкой писма се повтарятъ), сж отправени еднообразни по съдържание писма, отъ които тукъ привеждаме едно отъ тѣхъ.

„Да знатъ: че народнитъ ни владци въ Цариградъ на свети Николая пръвъ пътъ ще служатъ за освободѣнието нѣ; И тъй извѣстихъ по сички-тъ български градове въ него день изъ общо да празнуватъ, тожъ народенъ празникъ, както и ще ся саберемъ въ тукашната народна църква съ всички тѣ селски и градски поповѣ, та ще направимъ голѣма тържество. — Прочее ся умолявате да заповядате и дойдетъ нѣколко души и ся намѣрите тукъ въ него день, койго ще остане вѣчянь спомѣнь“.

А въ селата, които сж имали енорийски свещеници: Хадържа (Николаевка) (стр. 117 и 124), Гюнодоу (стр. 123), Девня (стр. 125), Козлуджа (стр. 126), Ясълтепе (стр. 127), Хасърджикъ (стр. 128), Къзълджиларъ (стр. 129), Гебедже (стр. 130), Юшенли (Ботево) (стр. 131) и Авренъ (стр. 132), имъ сж били отправени тождествени писма, като горното, съ следната прибавка: „Прочее ся умолявате безъ друго да дойдѣтъ отъ вѣчеръ и ся намѣритъ за него день и служатъ въ църква, като си донесетъ заедно и най-добритъ църковни одѣжди заедно ще поканитъ нѣколко души отъ жителитъ въ селото си и отъ другитъ села въ

колкото попувате, съ които заедно дойдетъ. — Който отъ свещеницитъ не дойде, ще бжде отговорникъ и ще се усжди и накаже по новитъ църковни закони. Тожъ день народянь ще остане за вѣченъ помѣнь въ Българската Исторія“.

На стр. 134—135, съ дата 25. XI 1868 г., е помѣстено копие отъ писмото до Архим. Панарета „въ гдѣто ся намѣрва“. Ето съдържанието му:

На 20 того ви писахме, въ него Ви казахме за свадбата, която искатъ да направятъ въ селото Дере Кюю Провадийско, на което за приѣманіето ся не съмнѣваме.

Приѣхме отъ Царградската Главна Община писма и брошури, на която по заповѣдъ-тъ ги разиратихме по сички-тъ Български градовѣ; сжщо претваряме и до святиняви, които да прочетети и проумѣйтъ рѣшеніето на Българскій Вѣпросъ; койго по *Царско-ираде* наскоро взема конечно рѣшеніе.

По заповѣдъ на рѣчената община, днеска писахме въ Провадія, Пазарджикъ и Балчикъ, съгласни съ сички-тъ Български градовѣ да ся събератъ идуцій свети Николая и направатъ едно голѣмо торжество, съ сички-тъ околни свещеници и селяни. — Сжщо и по нашата Епархія писахме. Ето какъ: Дазнайтъ: че, въ Цариградъ у народната ни църква, пръвъ пътъ, ще служатъ идуцій свети Николая за усвободѣнието и независимостъ-тъ на самостоятелната ни църква. — И тъй съгласно съ другитъ тѣ български градове, него день ще ся съберемъ всинца у тукашната Народна църква, ще служи сичкото ни свещенство, въ когото ще направимъ едно голѣмо Тържество. — Проче ся умоляватъ безъ друго да дойдѣтъ отъ вѣчеръ и ся намѣритъ за него день и служатъ въ църква, като си донесетъ и най-добритъ църковни одѣжди: заедно ще поканитъ нѣколко души и отъ прѣвитъ жители въ селото си и отъ колкото села Попувате съ които заедно дойдетъ. — Който отъ свещеницитъ тѣ не дойде, ще бжде отговорникъ и ще ся усжди и накаже отъ новитъ църковни закони. Тожъ народянь Празникъ ще остане за вѣчна Памѣтъ въ Българската църковна Исторія. — Писа ся до тѣ: Капаклийскитъ чорбаджи. въ Куюджукъ, Кумлуджа, Суджасъ кю, до свещеницитъ, въ Хадържа, Гюнь-дооду, Девня, Козлуджа, Ясълтепе, Хасърджикъ, Казалджиларъ, Гебедже, Юшенлий, Авренъ, въ Орѣхово до чорбаджитъ. — Отъ тѣ други ако имате забравяне ще ги поканитъ.